

INTERVJU

Franck Ollu, Dirigent & Konstnärlig ledare för KammarensembleN

Varför blev du musiker och dirigent?

– Jag tror att det var en mycket personlig och djup önskan, först att bli musiker. Musiken var för mig ett intimt universum. Jag kommer inte från en musikfamilj, och musiken var min värld, jag delade inte det språket med någon annan i familjen. När jag var 17 kom min hornlärare hem till mig för att träffa mina föräldrar (det var första gången de mötte honom) och föreslog dem att jag skulle fortsätta studera i Paris. Det var vad jag gjorde året därpå. Tanken att bli dirigent kom senare och har också att göra med min mentala utveckling, likaså med möjligheten att få dirigera.

Jag startade med Ensemble Modern – Heiner Goebbels behövde en musiker från ensemblen som skulle dirigera ett stycke i ett musikteaterverk och bad mig göra det. Efter det ville jag studera dirigering mer ingående. Jag fortsatte till en början med Peter Eötvös och därefter med Jonathan Nott när jag blev assisterande dirigent hos Ensemble InterContemporain under två säsonger år 2000. Ensemble Modern Orchestra turnerade under denna tid med John Adams och Charles Ives 4:e symfoni. Det verket behöver två dirigenter, och de bad mig att dirigera det med honom. Att bli dirigent var, och är fortfarande för mig möjligheten till att fortsätta studera musik.

Vad är det som gör dig intresserad av nutida musik?

– Jag är intresserad av musik, och nutida musik är en del av det. När jag studerade i Paris blev jag inbjuden att spela med olika grupper för nutida musik, och från 1990 till 2003 var jag Ensemble Moderns hornist. Det gav mig möjligheten att upptäcka tonsättare som jag inte kände till förut och särskilt att möta och arbeta med nu levande tonsättare. Musikerna som spelar nutida musik är ofta väldigt nyfikna, och mötet med några av dem har haft avgörande betydelse för min personliga utveckling. Jag studerade komposition också.

Hur kom du i kontakt med KammarensembleN?

– Jag kom i kontakt med KammarensembleN genom deras slagverkare Niklas Brommare, som jag mötte i Frankfurt. KammarensembleN letade efter en dirigent till "Jagden und Formen" av Wolfgang Rihm. Av en händelse hade jag tidigare uruppfört den mittersta delen av verket. De bad mig då dirigera den svenska premiären av hela verket. Det var så vi möttes första gången.

Varför tror du att KammarensembleN och du passar så bra att arbeta ihop?

– KammarensembleN har en stark personlighet, den har väldigt bra och engagerade musiker. De är beredda, och lyckas också, att åta sig ett ansvar för gruppen, det är för mig väsentligt. De är musiker utan ett varaktigt ekonomiskt stöd och måste kämpa för att ensemblen skall fortsätta finnas till. De är oberoende och spelar trots det en roll som är väldigt viktig i svenskt musikliv. Musikerna i KammarensembleN är dessutom öppna för nya idéer, de är eklektiker och intresserade av olika stilar och uttryck i den samtida konsten.

Vad skulle du, med din internationella erfarenhet, vilja tillföra nutida svenskt musikliv? Och på vilket sätt omfattar det dina planer och visioner för KammarensembleN de närmaste åren?

– Varenda europeisk huvudstad har en ensemble för ny musik. Jag vill hjälpa KammarensembleN att skapa och utveckla vad en internationell stad som Stockholm behöver, med avseende på spridning av nutida musik. Vad som behövs är säsonger med regelbundna konserter i Stockholm, både med 1900-tals-klassiker och med presentationer av nya svenska och utländska verk för den svenska publiken. Konserter som sedan repriseras i olika svenska städer.

– Det behövs samarbete med andra aktörer, som Radiokören, Filminstitutet, Operan, Stockholm New Music, Dansens Hus, Musikhögskolan och professorer i komposition, för att spela musik av unga svenska kompositörer. I ett långsiktigt perspektiv behövs också mer etablerade tonsättare. Det är i min mening det enda sättet att bygga någonting varaktigt för framtiden.

– Svenska tonsättare måste spelas utomlands. Nästa år kommer KammarensembleN att spela svenska tonsättare på IRCAM i Paris under en vecka i början av april.

– Sedan behövs också en nyskapande och utmanande inställning inom skivbranschen.

Är du en demondirigent?

Självklart! Det är säkert därför musikerna bad mig bli deras konstnärlige ledare.